

RECENZJA GENIALNEJ PRZYJACIÓŁKI ELENY FERRANTE

W przeszłości nie zdarzało mi się sięgać po literaturę obyczajową, jeśli jednak tak się działo były to jedynie sporadyczne przypadki, jak ten związany z przygotowaniem się do spotkania Dyskusyjnego Klubu Książki. Po przeczytaniu krótkiego streszczenia na okładce *genialnej przyjaciółki* stwierdziłam, że nie mam wiele do stracenia. I tak właśnie zaczęła się moja przygoda z powieścią Eleny Ferrante, na której zdecydowanie się nie zawiodłam.

Autorce udało się stworzyć interesujący obraz przyjaźni dwóch dziewcząt, pełen emocji, nieprzewidywalnych zdarzeń i zaskakujących zwrotów akcji, która rozgrywa się w połowie minionego wieku w Neapolu. Obraz XX - wiecznego miasto pełen jest wszechobecnej biedy, ciemnoty i przemocy, a także podziału hierarchicznego na bogatych i biednych a także wykształconych i niewykształconych, który nie raz był przyczyną wielu konfliktów, także a przede wszystkim rodzinnych.

Historia w powieści opowiedziana jest przez sześćdziesięcioletnią Elene Graco na wieść o tym, że jej przyjaciółka z dzieciństwa Lila zniknęła bez śladu, spełniając tym swoje odwieczne pragnienie, z którym żyła, o zniknięciu ze świata, przy zatarciu wszystkich śladów swojego istnienia.

Genialna przyjaciółka to niezwykła opowieść o przyjaźni i dojrzewaniu dwóch dziewcząt, rozpoczynająca się w pierwszej klasie szkoły podstawowej. Przedstawione nam są w powieści zupełnie inne osobowości- cicha i ułożona Elena Graco oraz żywiołowa i zbuntowana Lila Cerullo. Z początku więcej dzieli dziewczynki niż łączy. Obie są bardzo inteligentne i wyróżniają się na tle klasy, przerastając wszystkich wokół. Latami rywalizują między sobą, wspierają się i pokonując kolejne ograniczenia. Zostają przyjaciółkami na dobre i na złe, ponieważ łączy je ogromna ambicja, głód wiedzy i pragnienie by wyrwać się ze szponów otaczającej je rzeczywistości.

Jednak ich przyjaźń jest zupełnie inaczej zrelacjonowana niż w dotychczas znanej mi literaturze. A wszystko za sprawą Lili, czyli zdecydowanie najdziwniejszej postaci opisaney w tej książce. Dziewczyna ta potrafiła manipulować ludźmi, narzucając im własne zdanie, onieśmielała rówieśników pewnością siebie. Jako jedyna z uczniów nie bała się zależeć za skórę nauczycielowi również podczas trwania lekcji, na przykład rzucając w innych kulkami umoczonymi w atramencie. Miała też ogromny wpływ na Elene, która nieustannie motywowana była do nauki przez przyjaciółki i nawet nie potrafiła samodzielnie funkcjonować.

Uważam, że jest to niewątpliwie wciągająca, dopracowana pod każdym względem powieść. Obfituje w przepiękną relacje ze wlotami i upadkami łączącą dwie dziewczynki, a później młode kobiety. Autorka posługuje się zarówno barwnym jak i szczerym językiem, który bardzo przypadł mi do gustu. Portrety bohaterów są bardzo dopracowane, a co najważniejsze ewoluują na kartach tej powieści i prawdopodobnie dalszej jej części. Zapewne sięgnę po kolejne utwory tej włoskiej pisarki. Polecam tę książkę wszystkim zafascynowanym dojrzałymi utworami.

Karolina Kraińska II a